

Molar

Alfred Petersen, trúðbóðari hefur givið út bók (uppá 156 fíttluga stórar blaðsíður), sum hann hefir nefnir »Molar — andaktir ella stuttir lestrar«. Vit skulu her prenta upp ein av jólalesrunum í hesi bók:

ERT TÚ GLAÐUR Í GUDI?

Og eingilin segði við teir: Óttist ikki; tí si, eg kunnger; tykkum eini stór gleði-boð, sum skulu vera fyrri alt fólkio. Luk. e. 2.10.

Gleðilig boð eru góð at fáa, men tað er eisini ein stór gleði at bera gleðilig boð fram. Tað stendur tí skrivað í Guds orði: »Hvussu yndisligir eru ikki á fjøllunum fótur hansara, ið kemur við gleðiboðum, sum boðar frið, sum ber góðan boðskap, sum kunnger frelsu, sum sigur við Zion: Gud tín er vorðin kongur!« Es. 52.7.

Eisini hevur tað verið misjávnt tær ymisku tíðirnar og somuleiðis hjá teimum ymisku menniskjum, hvussu hesin stóri gleðiboðskapurin hevur verið móttikin.

Nú kemur hann einaferð enn til okkara — og hesi gleðiboð eru fyrri alt fólkio: »Tí tykkum er í dag ein frelsari føddur!« — Og hetta verður sagt við gleðirodd og lovsangslagi. Tað er eingil Harrans, ið bar hesi boð fyrstu ferð her á feld, og tey standa enn við makt og bjóða enn á sama hátt.

Men hvussu er tað. — Høvir alt fólkio tikið imóti hesi stóru gleði, ið fæst við at taka við trúnni á Jesus? O nei, o nei, men øll vilja vera glað, og leita tí øll á ein ella annan hátt eftir gleði.

Tann, ið hevur málið fyrj gleði síni í nokrum, sum annaðhvørt er av hesum heimi ella í tí, sum heimurin bjóðar, hann fær aldri gleðina, ið varar. Slik menniskju bera mangán í loynd sorg í barni sínum, — tey fara av einum aftur á annað av tí, ið heimurin bjóðar og gevur. Men logsulin verður ikki stillaður — tey hava ongan frið og onga gleði, tí alt tað, ið tey rovna at gleða seg við, varar so stutt. Og mangan koma gremjingar og sorgir aftaná tað ymiska í hesum heimi, ið menniskjan sokir sær gleði og njóting. Og hetta kemur av, at sannan ið og varandi gleði fær eingin ann hátt.

Hetta strev og leitan eftir gleði forir við sær eitt vónbrot fyrj og annað eftir, og soleiðis kemur tað av og á fyrri, at ein sjálvur fær at siggja, at hetta er nyttuleyst — ja, beinan vegin synd. Tí á hesum veg gongur ein burtur frá Gudi.

Tá ið hetta hendir, tá broytist og umskipast mangt í mannasálini, ja eisini í mannalivinum.

Sorgin, ið ein fyrr nívdist av, tí ein ikki fekk sálarlongsul sín stillaðan av tí, ið heimurin gav, — var sorg heimsins, ið Guds orð sigur forir til deyða. Henda sorg verður nú broytt til sorgina eftir Guðs sinnalagi, ið virkar umvending til frelsu, sum eingin iðrar seg um. 2. Kor. 7.10.

Tá kemur gleðiboðið frá Gudi væl við. Hesin boðskapur frá Gudi verður nú stór gleðiboð. Hann lýsir upp í sálini, har ivi, vantrúgv, synd og sorg hevur gjørt sinnið tungt, máttuleyst og myrkt. Nú er tað eitt, ið brennir í hjartanum, og tað er at fáa vissu fyrri, at syndin er frygívin.

At liva í óvissu hesum viðvíkjandi er ein stór neyð, ja, kann kennast, og er tað við, sum tann størsta neyð, ið ein kann koma í — tí tað er sálarneyð.

Vit eiga ikki at gloyma, at sálin er meira enn líkamið. Sálin livir sitt liv, og hevur tí møguleikar at koma líkamj okkara til hjálpar, so at ein ikki skal liva livið á tann hátt, so tað, ið ein hevur sína gleði í, er synd. Í einum donskum sangi stendur soleiðis: »Du som i synd dig glæder, er det fortabte faar, hvorefter hyrden leder og ud i ørkenen gaar.«

Ja, soleiðis er tað, tá ið ein vaknar upp til at siggja sannleikan um seg sjálván, tá er tað sum at vera í einari oyðimørk, har vónloysi og myrkur valdar. — Tá letur sálin við seg koma, tí Guðs ætlan var, at sálin skuldi liva í samfelagi við hann, undir signing hansara við friði og gleði.

Ein sál, ið skild er frá Gudi, livir frá degi til dag í suffan og longsl og tekur tí boðskapin um Jesus Kristus, ið føddur varð jólanátt, sum stór gleðiboð, — og gleðist serliga við tað, at hesi gleðiboð eru til alt fólkio.

Mong vóru tey í farnu tíð, ið sótu við gremjing, ja, við sorg og sít yvir seg sjálván og eitt liv, ið tey høvdu livað burtur frá Gudi. Og tá var tað sum eitt ljós skein í myrkurinum fyrj teimum, tá ið tey høyrdu stór gleðiboð, fyrri alt fólkio. Tað var sum tað svarði aftur í sálini — ja, eisini fyrj meg!

Eisini í okkara tíð eru umstodurnar tær somu, mangur gongur við suff og longsl í hjarta sínum, og tey vita, at longsulin er eftir nokr um øðrum og betri enn tí, ið heimurin kann geva. Til tín vil eg siga: høyr hesi stóru gleðiboð, tí tey eru eisini til tín. — Og eitt kann eg siga tær enn, og tað er, at tú treingir til Jesus Kristus eins og øll onnur.

Hann er syndara vinur — og sálarlækni. Er sálin sjúk og liggur sálarlivið í dvala, tá fer mangt av lagi í mannalivinum.

Tann, ið vanrøkir sálinu og sálarlivið, má minnst til, at hann á tann hátt forðar sínum egna líkami at verða tað, ið tað av skapanum var ætlað til. Høyr boðskapin um Jesus Kristus sum frelsara frá synd, og trúgv og ver glaður, — tá vil henda gleði ikki bert fylla sál tína, men eisini hava eina umskapandi megi við sær í livi tínum, sum bæði verður ein vitnisburður um megi við sær í livi tínum, sum bæði verður ein vitnisburður um Guðs makt og Guðs dýrd, og sum verður til signing fyrj onnur.

Hvør hevur sína framtíð

at gleða seg til -
at stúra fyrri -
at tryggja -

Snúgvíð tygum til ein HAFNIAMANN

Tryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.

Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
í Kristnastovu, Tlf. 1721

Útsøla

vegna tað, at vit geva uppat at selja TAPET, selja vit nú alt lagrið fyrri hálfan prís. Restir enn biligari. — Stongt millum kl. 1 og 3.

GUÐNAR K. MOURITSEN
Niels Finsensgata 48.
Telf. 2167.

SOSIALURIN

Útgevart:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

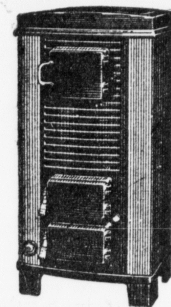
Bladstj.:
Villí Sørensen. (tlf. 5479 Klakksvík)

Box 76.

Prentsmíðjan á Heysbreyt
TELF 1820

Hold fast ved det faste
brændsel - skift til...

HESS-O-MATIC
-den denkende kakkellov...

dobbelt termostatstyret
dobbelt brændselsbesparende

PI
VALDEMAR LUTZEN

Heldur tú ikki Sosialin

?

So bílegg hann hjá
postverkinum !

GLEÐILIG JÓL!

Sosialurin

TØKK

Vit takka øllum hjartaliga sum á ymiskan hátt mintust okkum á silvur-brúðleypsdegnum.

Linda og Georg Nolsøe.
Klakksvík.

